1875. VII. évfolyam. **118. szám.** **Hétfő, junius 21.**

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczeni, hajdu-böszörményi és székelyhid-kerületi „függetlenségi párt" közlönye.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Előfizetési árak:
Helyben és postán küldve:
Egy évre 10 frt — kr. ¼ évre 2 frt 50 kr.
Fél évre 5 „ — „ Egyes szám 10 „
Előfizetési pénz s minden közlemény: *Főpiacz, Vecsey-ház földszint* a szerkesztőségbe bermentve küldendők.
Előfizethetni helyben:
Telegdi K. Lajos könyvkereskedésében s a szerkesztőségnél.— Egyébütt a postahivatalok utján.

Hirdetési dij:
Öthasábos petitsorért 5 kr.
Nagyobb terjedelmü, mint szintén több izbeli hirdetések, alku szerint a legolcsóbb árért:
Bélyegdij: minden beigtatásért külön 30 kr.
„Nyilt-tér"-en megjelenő közlemény öthasábos sorra 15 kr.
Név- vagy bérmentetlenül beküldött kéziratok nem vétetnek tekintetbe. — Úgy szintén kéziratok sem adatnak vissza.

Debreczen, jun. 21.

I.

Hazánk Magyarország, — véleményünk szerint a legzordonabb időkben sem volt sirjához oly közel, mint most. Létének tengere, száz egyesült vész által felkorbácsoltatva, a felhőkig tajtékzó iszapos hullámok, szédítő magaslatra ragadják a hajót, majd a habközök sötét mélységébe zuditják irgalmatlanul alá s fel szüntelen azon hajót, melybe jobb jövőnk szép reményének kincseit helyheztetének egykor, szent bizodalommal. Recsegnek összeeresztett darabjai, tágulnak erős bordái, miket egykor a honszerelem edzett aczélkapcsai tartának össze. Uttalan utakon ragadja a vihar hátra és előre, a nélkül, hogy a vész közepette kiemelkednék egy férfiu mámoros társai közül, erős karokkal megragadni a kormányrudat, megjelölvén az irányt, a révet, mely felé egyesült erővel küzdeni, és a horgonyt megvetni kellene. Nyugot felé pedig ott tátong a feltámadás nélküli halál scillája es karibdise, csak egy érzékeny lökés még, és a benyelt hajó felett sustorgó örvény habok körül, a mesés szirének zengedeztetik el, csábos ajkaikkal a magyar nemzet gyászos hattyudalát.

Én édes nemzetem! Minő tarkára mázolá a történet muzsája éltednek napjait? Ma a dicsőség csarnokában. csillagfényben tündököltek magas erényeid, s már holnap a hétköznapiasság fertőjében hurczoltad még ékes köntösödet.

Béla a vészt látó, és azt igazi nagyságában ismerő. hasztalan parancsolt, kért, és rimánkodott. a Budán koczkázó nemes ifjak, azon idők szerint az egyedüli nemzet, a haza virágai, védei, ki nevették a vitéz királyt; „megszeppent" mondának, és a tatárokat a koczka mellől felkelve, nagy aranygyürüs ökleikkel szándékoztak agyon verni. Kisvártatva aztán mint letört virágok, mint a szegény nemzet ledőlt oszlopai, páratlan könnyelmüségük és önhittségük áldozatául, a letarolt mezőkön eltemetetlen maradt földi részeik a mezők vadainak szolgáltak eledelül. És e borzasztó óráiban a nemzeti megsemmisülésnek, a honfi vértől párolgó téreken, Fulkó gróf honfiainak felkonczolt testrészeit pénzért mérte ki a barlangokból elővánszorgott csontvázaknak.

Iszonyteljes, sötét képek ezek, de tudjuk róluk, hogy kivülről betörő erőszakos ellenség okozá, és ez nem csekély vigasztalás, mert ez a halál nem volt ébredés nélküli; mivel a tatárcsordák kivonulása után visszatérő nemes király hatalmas szavára, megnépesültek ujra a lakatlan puszták. és idők multán a délibábos rónák arany kalászain ragyogott az ujlét pirkadó hajnala, melyet honfikéz ápolt és aratott.

És mily nagyszerüen, mily magasztosan kicserélte magát e nemzet? midőn a temérdek ellenség által megtámadott Mária Therézia, karján a kisded Józseffel. és fejedelmi szemeiben hulló könyekkel. elrebegvén kétséges sorsát a hon atyáinak, egyszersmind azoknak védő karjaiba vetette magát. Egy ifju szép s deli termetü nő, és az országnak fejdelem nője veszélyben! — Egy lélek, egy gondolat, a szablyák kirepültek hüvelyeikből, s a nemzet, mintegy óriás, kiállt a csatasikra, dőlt az ellen a buzogányok bősz csapásai alatt, vagy futott, ki merre látott, s a vészfelhők a hon egéről elhuzódván, a számtalan küllellentőlmegvédett hazában, a teljes bátorságba helyezett uralkodónénak büszke alkalma volt meghajolhatni a magyar nemzet nagysága és erényei előtt.

Oh! e nemzet történelmének gazdag tárháza kimerithetlen az oly eseményekben, melyek multunknak fény és árnyoldalait tüntetik elő, de bármi vész zudittatott is a sors által reája, mindig termett eddig e föld óriás lelkeket és vitéz bajnokokat, kik a felrázott nemzet élére állva, a tusák fergetegeiből diadallal tudtanak kibontakozni.

Egy nagy és hosszu álom után elkövetkezett a magyar nemzet történelmi életére az 1848-ik időszak.

Budapest utczái egyik legnépesbikén, egy ritkán látható, imposáns alak lovagolt gyönyörü antik arczczal köznemesi öltönyben fekete paripán, utána a kocsiknak beláthatlan hosszu sora; e testben és lélekben egyaránt szép és nagy férfiu gr. Battyány Lajos, mint Kossuth választóinak vezére, kalapját levéve hatalmas stentori hangján elkiáltja: „egy halálom egy életem, Kossuth Lajos a követem", itt lőn a koczka elvetve.

Kossuth és dicső társainak lánglelke, fényesen tündöklő hazaszeretete, ismét felrázá a magyart jelzett hosszu, mély álmából. A nemzet visszakivánta, és teljes joggal kivánta vissza elidegenithetlen jogait, egyik fél kivánta, a másik fél pedig egyik kezével adta, a másikkal visszavette, s az álnokul felbolygatott nemzetiségek nemtelen fegyvert fogtak édes anyjok a közös haza ellen. Hogy a vérig sértett magyar, miként utasitotta e véres tolakodást vissza? Hogy rohantunk a nemzet ifju leventéi a szent zászlók alá? És hogy sirt a gyermek, ha be nem sorozták, s hogy szökött el az anyai háztól katonának? És a honvédek, e rongyos legények, mikép szedték ellenségeik sziveit szuronyok hegyére?! Miért mondjam én el Debreczen polgárainak, hisz épen ott lengett veres pántlikájuk, a hol véres rózsák termettek férfi kebleken! Azt is tudjuk, hogy futott az ellen, mint szélben a katáng, futott lábaihoz észak medvéjének. E második ellenséget is, nagy nevéhez méltóan fogadta a honvéd. Hej! az a csapat muszka, mely elsöben Verestoronynál merészelte lábait a haza szent földére tenni, tudom, hogy a másvilágon is emlékezik a honvédek nevére. De lenni kellett Debreczennek, a hol,— és jegyezzük jól meg: nem Világosnál — leszállott a magyar nemzetnek tündöklő csillaga. Jött a muszka Ujváros felől borzasztó hadával, mely már csak óriás tömegével is eltiporni képes az elibe tolt parányi kis magyar hadat. Talán hadászati szempontból visszavonultak a honvédek? Azt nem cselekedték, hanem villámsebességgel reá vetvén magokat a támadó hadoszlopokra, ellenállhatlan golyóik s szuronyaik elől, nagy veszteséggel vonult vissza egyidőre a meghökkent ellenséges vezér. A Nyiregyházán hüsölő fővezér Görgei, midőn a debreczeni ágyuk bömböléseit hallá, — „hogy verik Nagy Sándort" mondá, s szivarát szája bal széléről a jobbikba tevé. Ez a szörny mosolygott. midőn az ágyuk hangjai honának halálát hirdeték, pedig ha hőseinek élén, mint az az akkori honvédeknek szokása volt, deus ex machina a harcztéren terem, s az ellen óldalára veti magát, ez és a debreczeni jelentékeny számu bősz indulatu lovasság kirohanása, a muszkát a Tiszának szoritja, az a hires tábor most is a Tisza medrében várná a trombita szót, mit majd valamelyik inspekcziós angyal annak idejében fujni el nem mulasztana.

Egy ember, egy országgal szemben. Épen igy van ez a politika terén is, uraim! nincs vészesebb a személyi politikánál, követni egy embert derüre borura, a kivel nem vagyunk tisztában?! Botlani vele, ha botlik, bukni, ha bukik sat. Ime! Mohácsnál Zápolya, Világosnál Görgei. Tömegben az erény, személyekben a bün.

A 48-iki eszményeknek harmadik ellensége Görgei ellen, kit mily forrón szeretet a nemzet? nem volt fegyvere a magyarnak. Ez a legyőzhetlen nemzeti bálvány, magát küzdötte le, honát eladta, és kötélre vitte vitéz bajtársait. — Ez az ember vitéz és jó hazafi fényében ragyogott, mig a hatalom kezébe nem került, és akkor? óh akkor nyomorult koldus lett, mikor pedig félisten lehetett volna. Fény és árny, erény és bün egymással ölelkezve.

Ezen itt felsorolt 48-iki események dicsőbbjei a magyar nemzet életében magukat többé nem ismételhetik. Az a nemes lelkesedés, hazáért élni halni kész honfiui tüz, mely a honnak apraját, nagyát, mint egy delejes lángban látszott tartani. az egyszer adatott, de nem adatik többé soha.

Ki gyujtaná lángra a keblekben szunyadozó tüzet?! Talán mismásozó korunknak § sok tömkelegéből kikandikáló, — s a fehért feketére esküdni kész, tessék elhinni fajta, lud forgató pecsenyések, törpe farizéusok, vagy talán a' kihalt, — vagy e' „ha akarom vemhes ha akarom nem vemhesféle idők," erkölcsök miatt letünt, — vagy viszszahuzódott ép keblü férfiak hiján; az események véletlensége folytán felszinre bukkant, kezdetleges miveltségü, inexpressiblésből, nadrágossá változott gépemberkék? sötét zugokban fondorkodó lopva nőszők!? Risum tineatis amici!

A 48-diki eseményekre a mint reá borult a hallottas szemfedél, még alig hozattak müködésbe a hatalom hóhérbárdjai, a dicső hősök meleg nyomain már felsarjadzott a nyom; következett a gyávaság világa, fiu apát, apa fiát vitte a bitóra, s a türni, — nélkülözni nem tudó léhák, moszatemberek, mint hernyók a vihar után másztak elő a konczért, a kenyérért buvhelyeikből, a szemtelen hizelgés és alacsonyság mezét öltözvén magukra. Itt jöne aztán ocsmány képe a magyar és csaszlaui bakh huszárok gyönyörü dandárjának De miért gondolnánk ezekre vissza? És miért ecsetelném utálatos képét azon időnek, midőn büntetve lett az erény, s a legundokabb gazság jutalmazva, és mikor a hölgyek ellenséges katonákkal kacsingattak tánczvigalmakon, árulás és berimánkodott idegen fegyverek segédletével győzött boszuállók véres gyilkolásai közepette?!

Jól tudják azon kor élő emberei, hogy a leigázott nemzettel, mindent mi méltatlan, elkövetett a dühös idegen, s az idegenek révén azon korcs nagy urak, a kik a bünös tettük jutalmául mai napság is huzzák fillereinkből a tetemes nyugdijat

Nehéz és változatos körülmények közt folytak ezen árulás és idegen betörés miatt keletkezett veszedelmek egész Kőnigrécig.

Tiszai Dániel.

— **A debreczeni függetlenségi párt** I-ső választókerülete folyó hó 20-kán tartott gyülésében 1-ször jelentés tétetvén az elnökség részéről a központi választmánynak Verhovai Gyula képviselőjelöltünk s a vele együtt e hó 27-kén városunkba érkezendő Simonyi Ernő II-ik választókerület képviselőjelöltjének fogadtatásukról intézkedése, közhelyesléssel fogadtatott s a tervezett bandériumban résztvenni ajánlkozók szám szerint 45-en följegyeztettek. 2-szor. Tolljelvények kiosztattak, s több ilyenek és zászlóknak készittetésére önkéntes adományok folytak be. — 3-szor. A városi polgármesteri hivatal tisztelettel felkéretni határoztatott a központi választmány kiküldött tagjai által, hogy érkezendő s várvavárt képviselőjelölt vendégeink a a városba a vasuti indóháztól behozatalára a diszfogatot átengedni méltóztassék, s az eredmény hirlapilag köztudomásra juttassék. 4-szer. A „melyik párthoz tartozunk s milyen képviselőt válaszszunk" czimü budapesti részrehajlatlan felvilágositást nyujtó nyomtatvány figyelmes olvasás — és terjesztés végett melegen ajánltatott. A gyülés tagjainak száma jóval felülhaladta a 100-at, s általok elvtársok s magok részére elvitt tolljelvények, a 200-at; közlelkesedés hatotta át a nagy munkaidő daczára jelenvoltakat, mely körülmények pártunk szilárd állásáról s naponkénti tisztább meggyőződés és elvhüség szülte növekedéséről kétségtelenül kezeskednek. Azért előre polgárok!

*

— **A hatvan-piaczutczai** választókerületben is tegnap tartatott közgyülés. Eredmény a következő. Elnök Jeney József megnyitván a gyülést, felhivja a tagokat, hogy a jövő heti banderiumban részvételre ajánlkozni sziveskedjenek. 32 egyén rögtön ajánlkozott. Kiosztatott 30 jelvény. Központi elnök Gálocsy Gusztáv a polgárság felhivására a pártok közti különbséget igen értelmesen, világosan megmagyarázta a polgárság általanos helyeslése közt, s ezzel a gyülés véget ért.

*

— **A debreczeni harmadik választókerület** is tegnap tartott közgyülést. Vértessy Lajos elnök jelezvén, hogy kiváló fontosságu nap elé nézünk a választások közeledtével, lelkes szavakkal figyelmezteti a polgárokat, hogy jövő vasárnap követjelölteink megérkeznek, s azok illendő fogadásáról intézkedjék a gyülés. Szatmári Károly jelzi azon megállapodásokat, a mik e tárgyban a központi bizottság részéről történtek. A gyülés helyesléssel fogadta ezeket, s 40 tagu bandérium rögtön ajánlkozott is a kerület részéről a jelenlevők közül. Nagy J. derék polgártársunk emelt szót, s hazafiui érzettől áthatottan figyelmeztete a polgárokat a kormánypárt korteskedéseire, s felhivá a párthiveket, hogy semmi csábitásnak ne engedjenek, hanem kövesse kiki meggyőződését. Még Keszey József elnök hivta fel a polgártársakat lelkes szavakban, hogy a választás napján itthon tartózkodjanak. Végül Vértessy Lajos elnök ajánlván ügyünket minden elvtársnak hathatós figyelmébe, a gyülést berekesztettnek nyilvániá. S a polgárság Kossuth Lajos, a függetlenségi párt, Patay István, Simonyi Ernő és Verhovay Gyula lelkes éltetésével oszlott szét.

— **A választási mozgalmak** a fővárosban ma nagy hullámokat fognak verni. A Józsefvárosban a két ellenjelölt majdnem egy időre hivta össze a kerület választóit.

— **Az 1866-iki költségvetés** (a „N. Hirlap" 1867-kit emlit) összeállitásán már dolgoznak az egyes miniszteriumokban. A költségvetés az eddigi alapon fog kidolgoztatni, azután kerül a minisztertanács elé.

— **A fogyasztási adók** ügyében, valamint az Olaszországgal kötendő keresk. szerződés némely tariffa tételeire nézve a kormány szükebb körü enquetet szándékozik rendezni. Az illetékes szakférfiak legközelebb fognak kihallgattatni.

A „Liberalismus és Conservatismus" czimü müből.

Verhovai Gyulától.

Mihelyt a döntő körök megforditották a válság parlamentáris rendjét s azt mondták: nincs kifogásunk ellene, hogy Tisza vagy bárki más legyen miniszter, de hogy puffra ne történjék ez az egész kabinetváltoztatás, elébb garantiáját akarjuk birni a pártok összeolvadásában a közjogi kérdésekről való lemondásnak, ez okoskodás és kivánság elől Tisza kétkulacsossága sem szabadulhatott meg. — Mert vagy következőleg felelt: „Uram király én csak koaliczíót akarok ideiglenesen, mert nem mondtam le a közjogi kérdések bolygatásáról a jövő választások alatt és után!" S ha ezt feleli, a korona részéről sem kaphat más választ, — minthogy a pénzügyi kérdések megoldására alkalmas a Bittó kabinet is, jelen válság tehát csakis az esetben végződhetnék uj kabinetváltoztatással, ha a pártok összeolvadásában megtörténnék kétségbevonhatlan jele egy átérzett és messzekiható politikai fordulatnak. — Vagy Tiszának felelnie kellett következőleg: Én ugyan rosznak tartom a közjogi törvényeket most is, de miután a nemzet belenyugodott és az én nézetemnek három országyülésen át többséget nem adott, kénytelen vagyok meghajolni a tények előtt. Elfogadom utógondolat nélkül a törvényeket, melyeket a nemzet nagy többsége elfogadott, kész vagyok megtenni mindent, hogy a belügyi reformok keresztülvitelére ez eddigelé közjogi kérdések miatt különálló pártok egyszermindenkorra összeolvadjanak." Ez a felelet volt helyzetében az egyedul opportunus és loyalis, melyre a koronának rögtön el kellett rendelnie a fuzionalis bizottsági alkuk megkezdését, mi sértő bizalmatlanság lett volna őszinte és jellemes politikus iránt, de egy kis idegességgel és Csernátony boszus megjegyzésével hamar tultette magát Tisza Kálmán, ki előtt már lefelé el volt zárva az ut, — s be kellett menni a kelepczébe melyet ő állitólag a jobboldal számára koaliczió alakjában vélt késziteni.

A „DEBRECZEN" tárczája.

Az utósó harambasa.

Eredeti regény, 1 kötetben.

Zombori Gedőtől.

(Folytatás.)

A kinek esze, pénze, hatalma volna, mint nekem, azt tenné a mit én. A szent eszmék, a vallás az észből, kegyelet a szivből, ima az ajkról, melyek szüzien tiszta lelked szép világát alkoták, e világról eltüntek. Jobb volt meghalnod! Meghaltál!? Valóban meghaltál-e s csak beteges agyam zavart játéka volt az a kit láttam kifestett arczczal, beszenyezett szivvel. . . Irtóztató! irtóztató egy lény, kit egyedül szerettem a földön, rám mosolygott . . pénzért!!!

Kis szünet állott be, a férfi lelkének viharával küzdött.

Gyermekemnek, kit óh, jaj, én soha nem láthattam, gyermekemnek anyja, én mégis megcsókoliak, megsiratlak. Bizonynyal meghaltál, óh mert másként eljöttél volna felderiteni zivataros életkedélyem éjjeit! . . . S. valóban ismét ajkához vitte a képet, s szemeibe ismét köny tolult.

Lám nincs oly gonosz ember, kinek lelkébe olykor vissza ne szállana szép, tiszta életének boldogitó emléke, nincs oly bünös, elvetemült, kinek életében ne volnának perczei, melyben a sziv tisztán érez, a gondolat ártatlan, a törekvés nemes. Oh kár, hogy e perczek csak átfutó villámok; enyésznek gyorsan nyomtalanul, s mint villám után az éjben, a kebelben annál nagyobb sötétség, viharosabb éjszaka marad.

— Mulandóság árnya! óh jer, vidd magaddal a mult fájó emlékeit. Még csak egy perczig ne emeld reám itéleted pollosát örök titku végezet. Ott ben mondja valami, hogy még nincs elveszve minden, jön egy percz, melyben lehull lelkemről az élet utczai sara, s a nyugalom csepjében megenyhült kebel még egyszer érezni fogja fényes napod ismét kisütött sugarát, óh megtagadott üdv, te messze szált boldogság!! . . . . Hej de van-e égen és földön valami, a mi e perczet remélni jogot adna még nekem!?

Az éj csendesen leszált, a hold kibontá fényes ezüst palástját, bevilágitá a setét bérczek ormait, méla csend terült el a nagyszerü tájon. Ama varázsesték egyike volt, melyben a sziv elüzve magától keserveit, fájdalmait: megnyilik, hogy bebocsássa rég elhagyott, elpusztult termeibe az álmodozás, az ábránd szép tündérasszonyát.

A Máriászá szétnyitá a nagy provencei ablak kristály tábláit s összefont karokkal megállott. A szellő összekuszálta fürtjeit, belemélyedt a táj nézésébe és nem tudta mibe; elgondolkozott és nem tudta miről; érzett valami oly sajátost, várt remegve és örömmel, s nem tudta kit; órákig lesett, hallgatott és nem tudta mit. Egyszer fájó hangon, hangjában a keserü gunynyal megtörte a csendet.

— Nyugalom, üdv, boldogság neked Máriászá! Lehullott, kialudt e csillagod, lábaidnál nyilt e virág, leszakaszthattad volna. Még akkor nem néztél reá, s most keresed, mikor már eltapostad, s elhervadt az lábaid alatt. Üres szavak, varázs tünemény, semmi más! Ki tarthata meg keblén titeket valaha, legott elenyésznek azok óh ember, ha utána nyul kezed. Ne kérj abból, ne vágyj másra, mint a mi gyönyörrel tölti be a sebes röptü időt!

— Plutó segits, ha nem adott segedelmet Olympus!

E perczben a titkos ajtó, melyet Stephanón kivül nem ismert senki, a hárem ajtaja megnyilt, fehérbe öltözött légies alak lépett a szobába. Nesztelen léptekkel oda közeledett a Máriászához, s gyöngéden baljával vállát megérintve, jobbjával az égre mutatott. — A merengő ur ijedten tekintett vissza, elsápadt, megfagyott ereiben a vér; ott állott kidült szemekkel, felfelé meredt hajjal kővé válva. A halott, az eltemetett Kolbai Adél volt.

A hölgy, mint boszuló cherub — a megsemmisült férfi előtt, sirias tompa hangon szólt:

— Imádkozzál Máriászá! — véged közel van!

A mint a tünemény szemei mindig delejesebb fénynyel égtek arczán, ereje roskadott, most térdei megtörtek, mintegy varázserőtől lesujtva, térdre borult . . . De imádkozni nem tudott. A kisértet nesztelen az ajtóhoz közeledett.

A Máriászá összeszedte erejét, felugrott, utána rohant lépcsőkről lépcsőkre, nem volt sehol senki . . . eltünt.

— Tehát nem élő, hanem halott, lélek, szellem volt! Tehát mégis csak van isten! . . .

Másnap a kormányszék kiküldötte nagyságos B . . . . ur megjelent, hogy vizsgálatot tartson. A kastélyt katonasággal vétette körül, erős katonai fedezet alatt ment szobákról szobákra, a nagyságos ur meg volt győződve, hogy egész rablóbanda van ott a falakban elrejtve; megkopogtatott, megvizsgált minden pontot. Tehette bátran; a fényesen butorzott szobák üresek voltak. A legbensőbb szobában halványan, most már igazán betegen ott feküdt ágyában a Máriászá.

Nézett merően, szótlanul az érkezőkre, a nagyságos ur pedig ott állott az ágy előtt megzavarodva. Nagyon roszul találta magát, nem tudta már most, mit tegyen, hol kezdje a dolgot.

Kellett is neki az a dicsőség, hogy elfogja a hatalmas főurat, bár csak ott lehetne bureaujában, hol feltartott orral, előre dülyesztett ajakkal oszt parancsot s ugy engedelmeskednek, itt pedig annak a beteg urnak merev tekintete neki parancsol, hogy menjen onnan a pokolba, nem jó helyen jár. Zavarából a huzta ki, hogy az őrül künn hagyott katonák egyike magas rangu katonatisztet jelentett be, ki a nagyságos urral beszélni akar.

— Hadd jöjjön! — kiáltá örömmel.

A tiszt belépett, ledobta magáról tiszti ruháját, s ott állott a bandita főnök, ép az az alak, az az arcz, a mint oldalzsebében a hivatalos portrait mutatja.

— Önök uraim a Drakult akarják látni, elfogni, itt vagyok.

A nagyságos ur ajakán elhalt a szó.

— Minek háborgatják önök e beteg embert? Gondolják-e, hogy ily hatalmas gazdag urnak az önök hitvány fillére, piros pozsgás paraszt leányai kellenek? Ilyen szegény ördögnek kellenek azok, mint én vagyok, ha! ha! ha!

— Még nevet s milyen gunyosan, — gondolá a megszeppent nagyságos ur, — s ugy érzé, mintha háta borsóznék a félelemtől.

Csak látna valahol valami menekülő ajtót, csak menekülni tudna, nem való ő csendbiztosnak, nem kell neki semmi ilyen érdem, emelkedés rangban, fizetésben; jaj csak el tudna illanni.

— No hát uraim! kész-e a láncz, nagyon hosszu láncz 100 embert összefüzni? itt vagyunk én és banditáim.

— 100 darab gyilkos vérengző rabló! huh ez sok! — gondolá a reszkető ur.

(Folyt. köv.)

Más, politikailag nagyobb önérzettel, — erkölcsileg hozzáférhetőbb érzékenységgel biró államférfiut e vereség kijózanitott és visszavonulásra birt volna. Tisza Kálmán azonban meggondolta, hogy a kormányrajutás eredménye tekintetében a korona előtt kompromitálva marad, — ha most elutasitja a fuziót, melyet maga módolt ki. Görcsösen ragadta meg tehát a tárgyalásoknál az összeolvadásra mutatkozó alkalmat. Ez értekezleteken tovább ment önmegtagadása legbuzgóbb hiveinél, — a kik közül az utolsó előtti értekezletek fiascóját Csernátony is megsokalta és ellene volt még egy értekezlet tartásának.

A mily makacsok voltak a jobboldal bizalmi férfiai, s nem engedtek Ghyczy pénzügyi programmjából, csakhogy az érdekvárukba tolakodó jövevényt elüzhessék, ép oly lerázhatlanul volt rajta Tisza, hogy bejuthasson a kormányba. Tulajdonkép mindössze a szin kedveért tolta előtérbe, hogy Ghyczy pénzügyi programmjának a fedezetre vonatkozó részét egészben el nem fogadhatja. Hanem ez a követelés is szépen elpárolgott ama tanácskozások retortáin, melyekbe Tisza bécsi kihallgatása előtt mereven vonakodott belebocsátkozni, s midőn kénytelen kelletlen beleugratták, első gondja volt, hogy Ghyczyt ujra belevonja a miniszteri kombinatiókba. Nem gondolt már ő azzal semmit, ha Ghyczy egészben viszi is keresztül bukott programmját, csak már a közönség előtt alkudjék le belőle valamit. Ghyczy azonban visszautasitotta az engedékenységet, hiába beszélték rá minden felől és hiába tették meg vele az egykor sikerült kisérletet a korona által lebeszéltetni álláspontjáról. Sehogy sem sikerült rábirni, hogy tekintélyével támogassa a kormányt, melyben az általa jól ismert Tisza adja a hangot. Következetesen és tőle nem várt erélylyel utasitá vissza az igazságügyi tárczát is, de azért Tisza már annyira benne volt az alkudozásokban, hogy egyenesen politikai reputatiója és számbavehetősége függött kormányra jutásától. Megbuktatván egy kabinetet, kiturván annak lelkét Ghyczyt, neki kellett a gátra állani, föltételek mellett vagy föltételek nélkül, egyre megy. Nehezen ment még föltételek nélkül is. Kötéllel kellett fogdosnia a minisztereket a mértéket távolabbról megütők közül. Végre összefogdosta, de előbb le kellett mondania pénzügyi követeléseiről, melyekkel a szint akarta megmenteni.

Pártja már ekkor meg volt nyerve egészen. Igéretekkel, ámitásokkal annyira demoralizálva voltak emberei, a gyöngeség, meghajolni a Tisza által kimesterkélt tények előtt, annyira erőt vett az „elvtársak" megmaradt elégedetlen részén is, hogy a vezérkos után rohantak akár a „megsemmisülésbe" is. Nem volt többé elv, töprengés, választók s egyéb tekintet az irányadó, hanem mindenki előtt ott lebegett a biztositék, hogy Tisza a belügyér ki fogja terjeszteni gondját párthiveinek ujbóli megválasztására. Ez igen sok ember kedélyére hatott, mert hisz e párt nagy részének vére birkatürelemmel birt a követni a vezért, s birkaremegéssel ijedt meg mindig annak szavára. A történelem szánalmasabb és nevetségesebb szerepet nem szánt még pártnak, bornirtabb, jellemre gyöngébb pártot képzelni sem lehet a balközépnél. Requiescat in pace, soha meg nem érdemlett babérain.

Igy sikerült a fusió. Tisza elvét változtatva nem szenvedi többé Tantalus kinjait, a kormányzás és hatalom rendelkezésére áll. Meg van az az elégtétele, hogy nagy és következetes államférfiu, ki terveit törik-szakad keresztülviszi. Akar coalitiót és sikerül a — fusió. Ezt nevezik machiavellistikus diplomatiai fogásnak, egy sutetnek az exigencziák tudománya alatt ismeretes — politikából.

Politikának nevezem, mert a közéletben nyomot hagy a párt minden lépése, máskülönben nem érdemli meg a politika nevet ama szédelgés, minőt egyes államférfiak életében sem igen találunk, pártok életében pedig egyáltalán hiába keresünk.

Történt Angliában is, hogy az államférfiak elhagyták pártjukat. Sok szemrehányást kellett e miatt türnie Burkenak, — ki az aristocratia védelmével lejárta magát, — bár egyike Anglia legnagyobb szellemének. Wentvorth Tamást a hóhérbárd alá juttatá elvváltoztatása, s a legsulyosabb vád, mit ellene felhoztak, hogy a grófi rangért es pénzért eladta politikai jellemét, elárulta s üldözte pártját. Pitt liberalis volt, mégis a toryek vezére lett, Palmerston lord pedig tory volt, mégis a wigh kabinet feje lett. Átalában a történet minden országban bir felmutatni alakokat, kiknél vagy az önzés, vagy a nagyravágyás legyőzi az elvekhez való ragaszkodást. A becsvágy ingere még a tisztességesebb fajához tartozik a politikai Flanckenbewegungok valódi alapjának; ha egy Pitt vagy Palmerston szelleme lakik az államférfiuban, még rehabilitálhatja is lépését, melyet az önzők és hiuk szintén a „honmentés" céljával indokolnak jóllehet többnyire magukat is, a közügyeket is megbuktatják.

A pártélet ezerrétü hullámzásai közt azonban az egyesek elvváltoztatásán kivül, sehol sem bir az egészséges parlamentnek történelme olyan pártot, legkevésbé ellenzéket felmutatni, mely vezére szép szeme világáért vagy a hatalom csábja kedvéért elveit végkép megváltoztatá, még mielőtt ez elvek közül a lényegesebbeket győzelemre juttatná, s mielőtt a főbb elveiben kimeritett programm uj pártalakulást tenne szükkségessé.

A párt, mint erkölcsi egész és bizományosa a párt-közvélemény törekvéseinek, sehol nem szokott lemondani elveiről. Egyesek kilépnek, megtagadják az elveket, hogy a hatalom vagy dijazás harmincz ezüst pénzéhez jussanak, de a pártok az ily renegátokat megvetik, mégha oly remek logikával tudják is indokolni, illetőleg mentegetni lépésöket, mint Burke Angliában.

Parlamenti szabály, hogy elveket és programmot nem változtathat politikai párt, míg azok lényeges részének keresztülvitelére többséget nem teremt a parlamentben. Azért mondom parlamentben, mert a közvéleményre aztán mindegy, akár a választások, akár a parlamenti csatározások utján teremti meg az ellenzék elveinek többséget. Fölteszi ugyanis róla és megvárja minden körülmények közt, hogy mint ellenzék érti hivatását, tudja kötelességeit, melyeket sokkal szigoruabban értelmeznek az ellenzék irányában, mind a választók, mind az ország. Kormánypárttól legtöbbnyire semmit, néha legfölebb jó kormányzást követelnek lekötelezett választói, az ellenzéktől még ellenfelei is pontos ellenőrzést, saját közvéleménye pedig a politikai álláspont becsületes megtartását feltétlenül megköveteli. E nélkül semmi solidaritás nem volna parlamenti ellenzék és országos pártja közt, nem volna ok sem a kormánypárt ellenében elvi ellenzéket állitani föl.

— *A magyar fővárosból.* **A nemzeti szinház** intendánsa báró Podmaniczky Frigyes lesz. Egyszersmind drámai igazgatóul Szigligeti Edét nevezik ki. **Gróf Andrássy Gyula** belügyminiszternek a király megengedte, hogy a spanyol grandi méltóságot elfogadhassa és az ezzel járó czimet viselhesse. **Mátyáskori kápolnát** fedeztek fel a városház-tér 3-ik szám alatt levő Tüköry-féle házban. A kápolna 1400-ból való, s a benne levő tárgyak nagy része még most is épségben van. **A magyar** nagyiparosok elhatározták, hogy a philadelphiai világkiállitáson nem vesznek részt. **Zichy Ágost gróf**, a volt közl. miniszter öcscse, tegnap jogtudorrá avattatott. **A Margitszigeten** József főherczeg gyermekkertet alakittat.

— *Vidéki hirek.* **Zala-Egerszegen** a fusió soha nem kellett senkinek, a szabadelvü párt csak 13 emberből áll, — az intelligenczia tulnyomó része attól távol tartja magát. — **A kecskeméti jogászok** mükedvelő társulata, még ezen iskolai év alatt szini előadást rendez. — **Zöldi Miklós** derék szinész jutalomjátéka, mint az ottani lapok irják, a legsilányabbul sikerült. **Froster József** a „Szajkó" cz. humorisztikus lap szerkesztője Sz. fehérvárott meghalt. — **Szamaragoló Zubovics**. Egy szatmári vasuti hivatalnok, fogadásból, versenyt akar menni a vonattal Szatmártól Debreczenig. Jó mulatságot! **A szatmári kir. törvényszék** börtönéből, — emberölés miatt 20 évi sulyos börtönre itélt Kiss Sándor nevü rab f. hó 17-én éjjel megszökött.

Külföld.

(b.) **Berlin.** A Poroszország katonai hatalmát megalapitó fehrbelleni csatát, hol az egyesült svéd és franczia seregek verettek szét a hamburgi berczeg által. Hackenberzben a lakosság nagy részvéte mellett ünnepelték meg. A nagy választófejedelem emlékkövének alapkőletételénél a trónörökös arra utalt, hogy jelenleg milyen virágzó állapotban van Poroszország. A császárra mondott köszöntőjében jelzé, hogy a Hohenzollernház jelenleg mily hatalomra vergődött. De hozzá tevé, hogy ne becsüljük magunkat tul és ne feledjük, hogy hálásnak kell lennünk isten iránt, a ki bennünket vezetett.

Ems. Albrecht főherczeg megérkezett s 2 napig marad ott.

London. Az alsóház közelebbi ülésében Whalley bejelenti, hogy jul. 6-án inditványt tesz, mely szerint az alsóház bizottságot küldene ki arra nézve, hogy a jezsuiták törvény ellenére időznek Angolországban.

(—) **Ausztria.** Bécs — Ugy hallatszik, hogy az orosz czár oroszhonbeli visszatérése alkalmával Ferencz Józseffel Csehországban valószinüleg Egerben fog találkozni.

Brünn. A munkásküldöttség az utczaszegletekre felhivást raggatott, melyben nyugalomra és mérsékletre hivja fel őket, egyidejüleg nem tanácsolja, hogy addig, mig a küldöttség határozatot nem hozott, gyüléseket tartsanak.

Bécsben a kohlmarekon egy pincze beomlott s két munkás meghalt, kettő megsebesült.

UJDONSÁGOK.

* **Kossuth Lajostól** tegnap este megérkezett a válasz a debreczeni függetlenségi pártnak hozzá intézett levelére. Hazánk ünnepelt nagy fia pártunk derék elnökéhez, Gálocsy Gusztávhoz intézte e nagy becsü levelét. „Mostanában — irja Kossuth — szokott bajom, a kinos arczfájdalom oly erős rohammal lepett meg, s oly soká kinoz, hogy a munkára csaknem egészen képtelen lettem. Ezért késett levelem, most is csak kinok közt fejezhettem be, alig lelem helyemet a fájdalomtól. A törlésekért — ugymond — bocsánatát kérem, a fogalmazást voltam kényszerülve elküldeni. Nincs irnokom. Ha haszonvehetőnek itéli kegyed, méltóztassék levelemmel tetszése szerint rendelkezni stb." A levelet egész terjedelmében holnap közli a „Debreczen." Előre is felhivjuk erre olvasóink becses figyelmét.

* **A 2-ik választókerületben** ismét járnak a házalók — Antal Gábor s társa személyében a szabadelvü párt mellett korteskedni. — Alávaló rágalmakkal illetik Simonyi Ernő személyét, hogy ő háborut, Ausztriától elszakadást kiván stb. Jó volna ezen urakra a választási törvény 96. §-át alkalmazni. No, de a szabadelvü kormánypártnak minden szabad!

* **A tiszántuli** ref. egyházkerület közgyülése julius 15-ikén kezdődik; főtárgya a debreczeni jogakadémia ügye, négy jogtanár választása, államsegélyosztás; julius 17-én lesz a lelkészi felavatás. Julius 14-én délután tanügyi bizottsági ülés tartatik.

* **A kereskedelmi középtanoda** 187⁴/₅-ik tanév[illegible]tése. Ez intézetben az évi nyilvános vizsgák f. é. julius 12-én kezdődnek és következő rendben tartatnak meg: julius 12. I. osztály. Magyar nyelv s irodalom, II. osztály. Keresk. számtan délelőtt. I. osztály. Természetrajz, II. osztály. Franczia nyelv délután. 13. I. osztály. Német nyelv s irodalom, II. osztály. Természetrajz délelőtt. I. osztály. Keresk. isme, II. osztály. Vegytan délelőtt. 14. I. osztály. Keresk. számtan, II. osztály. Magyar nyelv s irodalom délelőtt. I. osztály Történelem s földrajz, II. osztály. Könyvviteltan délután. 15. I. osztály. Könyvviteltan, II. osztály. Mennyiségtan délelőtt. I. osztály. Franczia nyelv, II. osztály. Keresked. isme délután. 16. II. osztály. Mennyiségtan délelőtt. II. Némemet nyelv s irodalom délután. 18-án délelőtt 10—12-ig, délután 2—5-ig a vasárnapi keresk. iskola évi vizsgája megtartatik, julius 19. a zárünnepély és a bizonyitványok kiosztása. A vizsgák naponként d. e. 7. d. u. 3 órakor kezdődnek. A t. cz. szüklők és tanügybarátok ezennel tisztelettel meghivatnak. Debreczen, 1875. junius 21. kiadta: a tanárkar nevében dr. Pollacsek Gyula igazgató.

* **A tegnapi** torna-ünnepélyen a nagy zavarban nt. Varga Lajos tornaelnök ur felső kabátja, melynek zsebében több, a tornaegyletet érdeklő irat volt — elveszett. A ki tévedésből elvitte, szolgáltassa át a tulajdonosnak a föiskolai pénztárnál. Ugyancsak a torna-ünnepélyen ott hagyatott egy férfi és egy női esernyő s egy kendő. A tulajdonos birtokát átveheti Debreczeni Mihálynál, hatvanutczán 1574. szám alatt. —

* **A 48-ki honvédek** tegnap gyülést tartottak. Határozattá emeltetett, hogy jövő vasárnap délelőtt választanak elnököt.

* **Baleset.** A tiszavidéki vasuton tegnap este baleset történt. Innen megindult Szoboszló felé a rendes vonat, azonban Szoboszló felől 3 kocsit erősen hajtott vissza a vihar. — S igy azok összeütődtek. A mozdony kisiklott, — az utasoknak más bajuk nem történt, miut hogy visszahozták őket Debreczenbe.

* **A tornamajális** tegnap kitünően sikerült; az éjjeli zivatar daczára a vigalom reggelig tartott. A hivatalos kimutatást nem kaptuk meg.

* **Beküldetett.** (II-ik statisztikai közlemény) Mihók Sándor „magyar Compass" czimü és sajtó alatt levő 1875-ik évi III-ik évfolyam nyomán népbankok (mint részvénytársaságok) 1875-ik évi január hó 1-én, az intézetnek száma 19, neme népbank, — a részvényesek száma 44.994, névértéke 3.615,650, befizetett értéke 2.126,630, a tőzsbetétek száma 11.109, ezekre kifizetetett összesen 958.856, alapok, tartalék 85.866, hitel egyleti biztositó 55.858, nyugdij 2.598, külön természetü 2.854, összesen 147.176, a felek betétei 3.327,699, fugatlanokra adott kölcsönök 453.438, kamatozó pénztári utalvány 10,050, nyeremény összesen 222.778, % egy forintra 5-13/24, pénzkészlet 179.173. A nem részvényesekkel és csak „üzleti betéttekkel" biró népbankok az „V szövetkezetek" alatt lesznek felsorolva. Mérlegezett 19 az első f. évi január 16-kán az utosó május 16-án Budapesten székel 1. 1874 ben átalakult 2, feloszlott 1. 1873 óta csőd alatt áll 1, kamatozó pénztári utalványok kibocsátására jogositott 2 népbank, a III-dik közlemény a "takarékpénztárakról" fog szóllani. Budapesten, 1875 évi junius hó 18-án alázatos szolgája Mihók Sándor szerkesztő.

* **A következő körlevelet vettük:** Van szerencsém tisztelettel értesiteni, miszerint rőfös és divatárukereskedésemben, évek óta müködő Simon Kálmán urat, mint bejegyzett kereskedőt, érdektársul elfogadtam. — Midőn erről becses tudomást venni kérek: egyuttal eddigi bizalmáért hálás köszönetemet nyilvánitva, kérem becses bizalmát ugy magam, mint érdektársam irányában továbbra is fentartani. Mély tisztelettel Gyulai László.

LEGUJABB.

— A hosszupályii választókerületben a függetlenségi párt nagy lelkesedés közt megalakult. Követjelöltül Thuolt István választatott. Thuoltot a közszeretet és tisztelet koszoruja övedzi körül, igy győzedelmét biztosnak tekinthetjük. Holnap bővebben.

— **Bécsi tőzsde** junius 21. (Távirati tudósitás.) Ezüst 101.65, cs. arany 5.25 —; Napoleonarany 8.89—.

Felelős szerkesztő:
SZATMÁRI KÁROLY.
Főmunkatárs:
TISZAI DÁNIEL.

Nyilttér.

A Revalesciére du Barry-féle gyógytáp által minden betegnek erő és egészség, gyógyszer és költség nélkül.

28 év óta ezen kellemes egészség-étel minden betegséget legyőzött és bebizonyult, hogy ez felnőtteknél és gyermekeknél gyógyszer és költség nélkül minden gyomor, ideg, mell, tüdő, máj, mirigy, takhártya, légzés, sárgaság, vesebajok, tuberkulos, aszkór, asztma, köhögés, undor, dugulás, álmatlanság, gyengeség, hämorhoidl, vizkór, hidegláz, szédülés, vértolulás, fülzugás, émelygés és hányás; a terhesség alatt diabet, mélaság, elsoványodás, reuma, köszvény, halványság ellen; hasznos táplálék a szopósoknak, a dajka tejéhez hasonló. Ez oly kivonat a melynek — 80,000 bizonyitvány szerint — használata minden más gyógyszert kipótol, mely bizonyitványok közt van a tanár dr. Wurzeré, F. W. Beneke a marburgi egyetemen a gyógyszerek rendes tanáráé, Medicinaltanácsos dr. Angelstein, — dr. Shoreland, dr. Champbell, tanár dr. Dédé, dr. Ure, Castlestuart grófnő, Brehan marquis és más magas állású személyeké, melyek kivánatra bérmentve megküldetnek.

Megrövidetett kivonat 80,000 bizonyitványból.

A gyógyászattanács bizonyitványa — dr. Wurzertől. Bonn. jul. 10. 1852. Revalesciére du Barry kipótol sok esetben minden gyógyszert. A legnagyobb haszonnal alkalmazható minden hasmenés és vérhas ellen, — a vizelletszervek és vesebetegségekben, a kőszorulások, és hugycsőgyuladás vagy más beteges ingerlékenységénél, dugulásoknál, — a vese és hugyhólyag szüküléseknél stb. Kiváló eredménynyel müködik e megbecsülhetlen szer nem csak a nyak- és mellbetegségekben, hanem a tüdő, a légcsősorvadásnál is. **Wurzel Rud.** gyógyászattanácsos és több tudóstársaság tagja.

A Revalesciére négyszerte táplálóbb mint a hus, s felnőttek s gyermekeknél 50-szeres. megtakaritást bizonyit más szereknél.

½ fontos bádogdobozzal ára 1.50 kr, 1 fontos 2.50 kr, 2 fontos 4.50 kr, 5 fontos 10 frt, 12 fontos 20 frt, 24 fontos 36 frt. — Revalesciére-piskota dobozban 2.50 és 4.50 kr. — Revalesciere-chokolád porban és táblában 12 csészére 1.50 kr, 24 czészére 2.50 kr, 48 csészére 4.50 kr.; Porban 120 csészéra 10 frt, 288 csészére 20 frt, 576 csészére 36 frt. Kapható Bécsben Wallfischgasse 8. sz. Du Barry és társánál; Debreczenben Mihalovics Istvánnál a kigyóhoz czimzett gyógyszertárban, Budapesten Török Józsefnél.

208 2—52

HIRDETÉSEK.

Hirdetés.

Van szerencsém a n. érd. közönséggel tudatni, hogy én a külső vásártéren levő épületek elbontását eszközlöm, és azon épületek felszerelvényei nálam találhatók, ugymint: **tetőfák, deszkák, vasajtók, üveges ajtók, ablakok, vas és drótrostélyok, terméskövek, tégla, léczek, füszer- és kalmár-felszerelvények**, mindezek jutányos áron kaphatók

Lőwenfeld Adolf
zsibárusnál.
Hatvanutcza Bignió házban.

199 6—6

Követválasztási lobogók

gyapju és selyemszövetből

nagy betüs felirattal

bárminő nagyságban és mennyiségben

minden órán megrendelhetők

és a legjutányosabb áron

kaphatók

Swoboda József
kereskedésében
Debreczenben a „Fehérló" vendéglő mellett.

205 4—10

Hirdetés.

Bécs cs. kir. ausztriai birodalom fővárosa tanácsa 1874. évi február 1-én
egy 30 millió forintnyi összegü
Bécs városi nyereménykölcsön
kiadását rendelte el **3000 sorozatban**, melynek mindenike **100 sorsjegyet** tartalmaz, és ezuttal köztudomásra hozatik:

1. A Bécs városi sorsjegyeknek évenként 4 huzása van, és pedig 200,000, 50,000, 30 ezer, 10,000, 1000 stb. összesen évenként 1 millió 651,000 ft nyeretik osztr. értékben.
2. A legkisebb nyeremény már most 130 frt, tehát 30 frttal több mint a sorsjegy névértéke, és az egészen 200 ftig növekszik.
3. A huzások minden év január 2-án ápril 1-én, julius 1, és október 1-én történnek. (A nyeremények kifizetése pedig huzás után 3 hónap mulva következik.)
4. A kölcsönösszeg és a nyeremények pontos kifizetését Bécs város összes ingó és ingatlan vagyona fedezi és biztositja, s erről Bécs cs. kir. ausztiai főváros tanácsa kezeskedik.

E sorsjegyeknek kiváló előnyeit tekintve, melyek még most jutányos árban állanak, de melyek rövid időn emelkedni fognak; azért mi nagy összeg sorsot átvevén, azon helyzetben vagyunk, hogy

e sorsjegyek megvételénél következő ócsó föltételeket ajánlhatunk

Bécs városi sorsjegyeket adhatunk a napi tőzsde árfolyam szerint, mint az a hivatalos tőzsdelapban megjelen. Hogy e sorsjegyek mindenki által megvehető legyen, a **Bécs városi sorsjegyeket eladjuk részletfizetésekre**, és pedig 24 hónapon át 5 frttal 120 frtért, melynél fogva már az első 5 frt fizetésével a vevő minden huzás alkalmánál sorsával egyedül játszik, s végre az eredeti sorsjegyét megkapja.

Kivánatra elébb is kiadatható az eredeti sorsjegy az egész érték lefizetésének bizonyitása mellett.

E rendkivül ócsó kikötéseink által azt akarjuk elérni, hogy mindenki képesittessék a bécsvárosi sorsjegy megszerzésére, és számos kéidezésre számitva, minél nagyobb számu becses rendelés eszközlését kérjük.

E sorsjegyek igérvényei a julius 1-sőjén történendő huzásra 2½ forint és 50 kr. bélyegdij mellett kaphatók. 209 3—3

A „**Merkur**" váltóüzlet igazgatósága. Bécs, Wollzeile 13.

1728/1875. szám.

Arverési hirdetés.

A debreczeni kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhirré tétetik, — misserint a néhai **Munkácsi István** és gyermekei tulajdonához tartozó ingatlanok u. m. a debreczeni 1633. számu telekjegyzőkönyben A. I. alatt bejegyzett és 1400 afrtra becsült péterfiautcza kaszaközi 1037-dik számu ház és 2 hold 100 négyszegöl ondódi földe folyó 1875-dik évi **julius hó 9-ik**, szükség esetére **aug. hó 9-dik** napján, az ugyanazon telekjegyzőkönyvben 4869. hr. szám foglalt s 300 afrtra becsült 133. négyszegöl tóczós kerti szőllő, és a 3972-dik hr. szám 200 frtra becsült 639 négyszegöl sexta kerti szőllő pedig folyó 1875-dik évi **julius hó 10-ik**, szükség esetére **aug. hó 10-dik** napján mindenkor d. u. 3 órakor, a telekkönyvi irodában végrehajtó Mészáros László által megtartandó árverésen el fognak adatni.

Az árverési feltételek a következők:

1. Kikiáltási ár a becsérték, melynek 10%-a, vagy is a házra nézve 140 afrt, a szőllőre 30 frt, illetőleg 20 afrt, az árverelni szándékozók által a kiküldött árverelő kezéhez bánatpénzül leteendő.
2. Az ingatlanok az első árverési határnapon csak becsáron felül vagy azon, a 2-dik árverési határnapon azonban becsáron alól is eladatnak.
3. A vételár 3 egyenlő részletben, és pedig az első a leütéskor azonnal, a második a leütéstől 2 hónap, — a harmadik a leütéstől 5 hónap alatt, az árverés napjától fogva 6% kamatával fentirt telekkönyvi hatóságnál lefizetendő; — a bánatpénz az első részletbe tudatik.
4. Vevő a vett ingatlanoknak a leütés után 14 nap mulva birtokába és használatába lép; tulajdonjoga azonban csak a vételár teljes lefizetése után fog hivatalból bekebeleztetni.
5. Vevő viseli az átiratási kincstári dijat, és a vett ingatlanok után a leütéstől fogva eső mindennemü adó s egyéb terhet.
6. Ha vevő az árverési feltételeknek eleget nem tenne, a vett ingatlanok bármely érdekelt fél kérelmére a p. t. r. t. 459. §. értelmében vevő kárára és veszélyére ujabban kitüzendő s csak egyszeri árverésen becsáron alól is el fognak adatni.

Egyszersmind azok, a kik a fentebbi ingatlanokra tulajdoni vagy más igényt érvényesithetni vélnek, felhivatnak hogy igénykereseteiket — ezen hirdetvény közzé tételének utolsó napjától számitandó 15 nap alatt — fentirt telekkönyvi hatósághoz nyujtsák be.

Kelt Debreczenben, a kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnak 1875. évi május ho 28-ik napján tartott üléséből.

Boruzs József,
jegyző.

206 3—3

3294/1875

Arverési hirdetés.

A debreczeni kir. törvényszék, mint tkv. hatóság részéről közhirré tétetik, miszerint a felperes **Kiss György** részére, alperes néhai **Kiss József** hagyatékából 200 afrt tőke és járulékai erejéig lefoglalt s a debreczeni 1102. sz. tjkönyvben jegyzett s 1600 aftra becsült ujsori 3194. számu házastelek a megkisérlett első árverésen el nem kelvén, az a kitüzött második határidőben **f. évi julius 8-án d. u. 3 órakor a telekkönyvi irodában** megtartandó árverésen, szükség esetére becsáron alól is el fog adatni.

Kikiáltási ár a becsérték, az árverelők által leteendő bánatpénz 160 afrt.

A vételár 3 egyenlő részletben és pedig az első a leütéskor azonnal, a második attól 2 hó, a harmadik 4 hó alatt esedékes 6% kamatával, a tkvi hatóságnál lefizetendő, a bánatpénz az utólsó részletbe tudatik.

A többi feltételek a kiküldöttnél és a telekhivatalban megtekinthetők.

Kelt Debreczenben, a kir. tvszék, mint tkvi hatóságnak 1875. junius 11 én tartott üléséből.

Boruzs József,
jegyző.

211 2—3

Debreczen, 1875. nyom. a részv. társ. könyvnyomdájában. — Laptulajdonos Oláh Károly.